

6 ефенди.¹⁾ Последниятъ случай е отъ не малко значение за сливенци, защото става причина да се затворятъ много граждани, частъ отъ които били заточени въ Диаръ-Бекиръ. Пострадватъ най-вече родителитъ и роднинитъ на тия, които сж участвували въ тѣй познатото изъ Сливенъ „бастисване на Али-ефенди“. Последниятъ е билъ внукъ на извѣстния сливенски аенинъ Тахиръ ага и най-богатъ турчинъ въ града. Прѣзъ една вѣтровита нощъ на 1859 г. *Хитовъ*, начело на много другари отъ Сливенъ и околнитъ краища, нападатъ дома на *Али-ефенди*, нарѣзватъ муржцѣтѣ, обиратъ го и си „взематъ очитѣ“ по балканскитѣ пжтеки. Между тѣхъ е билъ и самия *Х. Димитъръ*, тогава едва деветнадесетъ годишенъ.

Въ едно сражение между Елена и Беброво съ турцитѣ, *Георги Трънкинъ* пада убитъ, и войводството надъ четата му поема младия *Хитовъ*.²⁾ Байрактаръ му билъ *Никола Аджема*, а цѣлата чета се е състояла почти изключително отъ сливенци. Турскитѣ власти въ Сливенъ прѣдприематъ сериозни мѣрки и вдигнали на кракъ не само сеймени отъ околнитѣ села за прѣслѣдването на тая чета, но и самия *Казакъ-Алай*, който тогава квартирувалъ въ Сливенъ. *Хитовъ* е ималъ много свои съмишленици въ града, които го снабдявали съ припаси и оржжие. Четата е върлувала около самия Сливенъ, и турчинъ мжчно се е рѣшавалъ да пжтува самъ или съ турски „каяфетъ“ по Балкана. Важното е още и това, че въ тая чета сж били бждащи калени борци, които по-послѣ ставатъ войводи на други чети, като *Филипъ Тотю*, *Желю Черневъ* и сливенцитѣ *Стоянъ Папазоолу*, *Никола Аджема*, *Харбоолу*, *Х. Димитъръ* и т. н.³⁾ Въ тоя смисълъ, *Хитовъ* е първия хайдущки учителъ на по-послѣшнитѣ комитаджии и тѣхни войводи.

Пратенитѣ отъ Одеса сливенци *Х. Ставри* и *Каранчовъ* въ Сливенъ прѣзъ 1860 г., съ мисията да приготвятъ тукъ възстание, не сж били чужди на Хитовитѣ планове. Другаритѣ на Хитовъ въ Сливенъ, които винаги били готови да излѣзатъ въ Балкана, сж чакали първия даденъ знакъ отъ Хитовъ за възстание. Когато *Х. Ставри* идва повторно въ Сливенъ, заедно съ Паскалевъ, този пжтъ изпратени отъ Ра-

¹⁾ До тогава, Хитовъ се подвизавалъ въ самата Стралджа и Ямболъ. На другата година (1860) Хитовъ се събира съ шурей си, ст *Х. Димитъръ*, *Никола Аджема* и *Трънкинъ*, който съ нѣколко юнака се прѣхвърлилъ отново въ България отъ Влашко. Обходили Шуменско, Търновско и Пловдивско.

²⁾ *Трънкинъ* е билъ раненъ право въ сърдцето и погребанъ на мѣстото. (1860 г.). Четата е спечелила сражението и по-послѣ зимува въ слив. села: *Калояново*, *Каваклий*, *Глушникъ*, а на врѣмени — въ *Седларево* и *ямболскитѣ* села.

³⁾ Прѣзъ 1860 г. въ четата на Хитовъ имало още двама сливенци: *Божилъ „Бафoли“* и *Николай „Oвeлий“* (Ср. *Слав. Сб.* Спб., 1877 г.).